

Πέντε σημαντικές μεταρρυθμίσεις για την ανταγωνιστικότητα

Ο ταχύς ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας κατά τις δύο προηγούμενες δεκαετίες, επισκίαζε τα δομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Αυτά σχετίζονται με το εσωστρεφές μοντέλο ανάπτυξης, το οποίο ακολουθήθηκε με συνέπεια κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου. Είναι γνωστό ότι το μοντέλο αυτό τροφοδοτείτο κατά κύριο λόγο από την εγχώρια ζήτηση και ιδιαίτερα από την κατανάλωση. Το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία χαρακτηρίζεται ως εσωστρεφής, είναι ιδιαίτερα κρίσιμο όταν αξιολογούμε τις πολιτικές που εφαρμόστηκαν - ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία, οι οποίες και μεν κατέστησαν την ελληνική οικονομία μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες της Ευρώπης, αλλά απέτυχαν τελικά να δημιουργήσουν ένα μοντέλο αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης, η οποία θα μπορούσε να υποστηρίξει την εγχώρια οικονομία σε μια δύσκολη συγκυρία, όπως η διαρκούσα επτά έτη οικονομική κρίση.

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Βεβαίως δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία κυριαρχείται από διαρθρωτικές αδυναμίες τις οποίες έχουμε πολλές φορές περιγράψει και τεκμηριώσει από τη φιλόξενη αυτή στήλη οι οποίες είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι το κράτος κυριαρχεί στην οικονομία, στην παραγωγή και τη διανομή των εισοδημάτων πολύ περισσότερο απ' ό,τι αυτό συμβαίνει στα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα, το ελληνικό κράτος δεν έχει καταφέρει να λειτουργήσει αποτελεσματικά στο πλαίσιο της λειτουργίας της αγοράς, γι αυτό άλλωστε οι διαρθρωτικές αγκυλώσεις εδώ και δεκαετίες είναι οι ίδιες, ενώ η περιφερειακή ανάπτυξη και η άμβλυση των περιφερειακών ανισοτήτων παραμένουν διαχρονικά ζητούμενα.

Συμπληρωματικά με τα παραπάνω, στο περιβάλλον της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης έχουν αναδειχθεί τα διαρθρωτικά προβλήματα της Ελληνικής οικονομίας και για το λόγο αυτό απαιτείται σύντομα να ληφθούν μέτρα προς την κατεύθυνση αλλαγής του αναπτυξιακού προτύπου της χώρας. Στο νέο πρότυπο ανάπτυξης θα πρέπει να κυριαρχεί η εξωστρέφεια και η πώληση διεθνώς εμπορεύσιμων ανταγωνιστικών προϊόντων και υπηρεσιών. Προς τούτο, όλοι πρέπει να συμβάλλουμε ούτως ώστε να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και να αρθούν οι διαρθρωτικές της αδυναμίες.

Στο πλαίσιο αυτό οι διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτούνται για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, αλλά κυρίως για την έξοδο της χώρας από την οικονομική κρίση, είναι πολλές. Κυριότερες από αυτές είναι:

1. Η βελτίωση του δημοσιονομικού συστήματος της χώρας το οποίο θα μπορεί να συλλέγει τα έσοδα του κράτους να περιορίζει τις δαπάνες και να μην αφήνει περιθώρια για φαινόμενα διαφθοράς, φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής.

2. Η απλοποίηση του ρυθμιστικού πλαισίου που διέπει την επιχειρηματικότητα για να μπορέσουν αφενός οι εγχώριες επιχειρήσεις να αναπτυχθούν και αφετέρου η χώρα μας να αποτελέσει προορισμό ξένων άμεσων επενδύσεων.

3. Η μείωση της παρουσίας του κράτους στην οικονομία και ο επαναπροσδιορισμός του τρόπου και της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης.

4. Η εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, και,

5. Η μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας ως απαραίτητης προϋπόθεσης για τη δημιουργία παιδείας ισχυρής που θα μπορεί να αντιστοιχεί τα πανεπιστημιακά προγράμματα εκπαίδευσης με τις παρούσες και τις μελλοντικές ανάγκες της αγοράς εργασίας και των επιχειρήσεων.